

Pentru desființarea României ca stat:

Invazie militară

Acțiune teroristă, explozie în Senatul României, cu morți și răniți
Înființarea Partidului Comunist din România, partidul bolșevicilor
Să fie siguri că li se va acorda dreptul la apărare, la tribunal!

La 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia are loc Marea Unire. La 27 martie 1918 Basarabia se unea cu patria-mamă, România, la 28 noiembrie, Bucovina, la 1 Decembrie, Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul.

1919

În 1919 Ungaria devine stat sovietic. Armata maghiară pătrunde în România, înaintând până la Oradea. Armata Rusiei bolșevice trebuia să intre în România și să jonctiuneze cu armata bolșevicilor maghiari. Reacția exemplară a Oștirii României răstoarnă total planurile invadatorilor și la 3 august 1919 pătrunde în Budapesta, capitala Ungariei. Armata română începe retragerea din Ungaria în noiembrie 1919.

1920

Planul Vladimir Ilici Lenin-Bela Kun, de desființare a unității statale a României, pe cale militară, a eșuat, dar Moscova bolșevicilor continuă să mențină activ acest proiect criminal.

Max Golstein, revenit din URSS, constituie grupul terorist format din trei persoane, el, Leon Lichtblau și Saul Osias, toți evrei. Pentru activitățile teroriste din România erau finanțați de către Rusia sovietică. Pentru a declanșa un haos general în România, pentru a produce derută și panică, s-a pus la cale planul terorist, explozia unei bombe în Senatul României.

„Ana Robinson (Pauker, n.n.) organizează, împreună cu Golstein, atentatul de la Senat(1920)...După reluarea relațiilor diplomatice cu Sovietele (1934), Ana PAUKER revine în România, unde întreprinde o intensă agitație bolșevică. Este judecată și condamnată la zece ani închisoare, de unde este eliberată în urma intervenției ministrului Germaniei la București, FABRICIUS (alianța germano-rusă, după pactul din 23 august 1939)[Pactul Molotov Ribbentrop, n. n.], și, de ochii lumii, schimbată cu Moș Ion Codreanu, pe care îl luaseră rușii, la ocuparea Basarabiei (Gh. Buzatu, **România cu și fără Antonescu**, Iași, Editura Moldova, 1991,p. 291-292, 296).

Atentatul de la Senat, 8 decembrie 1920.

Senatorii, pe culoare, la bufet, erau invitați la ședință. Primii ajunși în sală își pierd viața sau sunt răniți. Își pierd viața Dimitrie Greceanu, ministrul de justiție, Demetriu Radu, episcop-greco-catolic, Spirea Gheorghiu. Dintre răniți, amintim pe Constantin Coandă, președintele Senatului, Nifon, episcop ortodox și Roman

Ciorogariu, episcop ortodox. A fost o desicronizare între momentul exploziei și intrarea tuturor senatorilor în sala de ședință.

1921

În 1921 în România s-a înființat Partidul Comunist din România, partidul bolșevicilor. În 1921 a fost scos înafara legii, pentru activitatea sa împotriva unității teritoriale a statului român. Acesta a acționat împotriva integrității teritoriale a României, dintr-un motiv cât se poate de clar, pentru că România se opunea cu succes avansării bolșevismului pe teritoriul său. Bolșevicii avuseseră un deosebit succes în Germania. În Ungaria, în 1919, preiau puterea. Guvernul Sovietelor din Ungaria a fost răsturnat de armata română, în 1919, care, după ce a intrat în Budapesta, s-a retras, revenind în interiorul granițelor României. Comuniștii din România hotărăsc să împartă Ungariei, Bulgariei și Rusiei Sovietice, o mare parte din România, încât România să nu mai poată despărți Uniunea Sovietică, de Ungaria și nici de Bulgaria. În felul acesta Uniunea Sovietică ar fi urmat să debordeze în Balcani, Mediterana și în întreaga Europă Occidentală. Acest plan de expansiune teritorială imperială a Rusiei bolșevice a fost dejucat de România, în toți anii de după Revoluția din 1917, până spre sfârșitul celui de al doilea război mondial.

1921-1940

Tovarăși bolșevici între cele două războaie mondiale au acționat, în continuare, cu toată voința, pentru desființarea României ca stat. URSS continua să țină activ planul de a ocupa răsăritul României (Basarabia și Bucovina). Bolșevicii din România au fost coloana credincioasă a conducerii bolșevice a URSS. În 1939 și 1940, Partidul Comunist din România continuă să susțină cu fermitate desființarea României, ca stat unitar, prin dislocarea din trupul ei, a Basarabiei, Bucovinei, Dobrogei, Transilvaniei și a Banatului.

1940-1962

În 1940 și 1944 au acționat cu toată voința pentru dezmembrarea României, pentru anexarea părții de răsărit a României de către URSS. În 1940 începe calvarul românilor basarabeni și bucovineni. În partea de răsărit a României (Basarabia, Ținutul Herța și nordul Bucovinei), au năvălit hoardele bolșevicilor din Uniunea Sovietică, întru ajutorul activităților criminale antiromânești a bolșevicilor din România, rezultatul fiind deportarea în Siberia, a peste un milion și jumătate de români.

Tovarășii bolșevici au fost instalați la conducerea României, începând cu luna august 1944, atât pe plan orizontal, în toată țara, cât și în organismele centrale. Au umplut pușcăriile din România cu peste două milioane de români. Din cei întemnițați, peste un sfert de milion și-au pierdut viața, după gratii. Au fost martirizați, nimiciți, umiliți, torturați. Ana Pauker, instalată la Moscova, „A ocupat o funcție importantă în Komintern, a cărei membră era, și în comitetul central al partidului comunist sovietic. Cu titlul de înaltă considerație, Stalin i-a conferit gradul de colonel al armatei roșii”(idem, p.295)

„După [...] 23 august 1944[Ana Pauker] rămâne în plutonul de primă linie, fiind una din figurile cele mai sinistre ale nomenclaturii, considerată de mulți numărul 1 în această ticăloasă ierarhie”... „ In partea a doua a războiului activează din nou în domeniul românesc, organizând divizia Tudor Vladimirescu, dintre prizonierii români din URSS, prilej cu care vizitează toate lagărele unde se aflau soldați români. Până în 1953 a ocupat funcția de ministru de externe, calitate care i-a facilitat numirea mai multor coreligionari în ambasadele României din lume; aceeași funcție i-a permis transferul către URSS a insulei Șerpilor și a unor mici insule de pe brațul Chilia. Între 1945 și 1951, a fost considerată, unanim, principalul om de încredere al Moscovei, la București”... (Florin Mătrescu, op. cit. p.619).

Moscova, de-ndată după 23 august 1944, în Moldova ocupată (partea României dintre Prut și crestele Carpaților), îi răsplătește pe bolșevicii din România, aliații de nădejde ai URSS. „ Moldova era administrată direct de către armata sovietică, care instalase peste tot prefecți comuniști, sau comunizați”, fenomen ce s-a extins apoi în toată țara. Cenzura sovietică fusese instituită la 12 septembrie, în întreaga Românie (Gh. Buzatu, op. cit. p. 256). In guvernul din august 1944, apărut în urma loviturii de stat din 23 august-arestarea Mareșalului Antonescu, au intrat și comuniștii. Lucrețiu Pătrășcanu, ca interim la justiție avea „ o poziție importantă care i-a permis să înceapă încă din septembrie 1944 epurarea din armată și din aparatul de stat a elementelor ne comuniste; tot din septembrie au început să funcționeze așa zisele tribunale ale poporului”. Peste două luni, în noul guvern, numărul comuniștilor crește. Teohari Georgescu este subsecretar de stat la interne, iar din 1945, ministru plin. La 6 martie, sovieticii impuseseră guvernul cu dominanta evreilor bolșevici veniți din URSS, prim ministru fiind Petru Groza. La 30 martie apare legea epurării aparatului de stat. S-a creat lagărul de deținuți politici de la Caracal, iar tribunalele poporului și-au întetit activitatea. (idem, 29

p.257). Din 1944 până în 1948, abatorul uman, inventat de bolșevici și administrat pe pământ românesc în Basarabia, nordul Bucovinei și Ținutul Herța, funcționa în întreaga Românie. Și va continua să funcționeze, la parametri apocaliptici. „Tactica comuniștilor devenea evidentă. De altfel tocmai sosiseră de la Moscova doi străini, cetățeni sovietici, Laszlo Luca și Ana Pauker, care conduceau în mod deschis partidul comunist”. Lucrețiu Pătrășcanu, pe atunci ministru al justiției „ nu a îndrăznit să se opună ordinelor Annei Pauker, eminentă cenușie despre care se spunea că este singura care putea comunica direct, prin telefon cu Stalin”(ibidem, p. 295). Terorista de cea mai criminală speță, va impune în România, după 23 august 1944, terorismul ca politică de stat. „ Toată acțiunea lui politică îi este dictată de la Moscova și sunt cazuri când Groza află din ziare de declarațiile pe care le făcuse el însuși, ori din anumite decizii luate de Consiliul de Miniștri. Deciziile, adică punerea în execuție a ordinelor de la Moscova sunt luate de către Ana PAUKER, BODNARAȘ și VASILE LUCA, în Comitet intim, la care a început să asiste și Iosif CHISINEVSCHI. Groza e menținut la putere pentru că Ana PAUKER ridică ura poporului împotriva ei în primul rând, ca uneltind distrugerea bisericii și a tot ce vine de la Dumnezeu”(ibidem, p.292). „Din motive tactice, Moscova l-a împins pe acesta din urmă pe prim plan, Gheorghiu-Dej fiind ales prim secretar în octombrie 1945. Puterea reală și influența în partid a rămas în continuare în mâna moscoviților-A. Pauker, V. Luca, E. Bodnăraș, I. Chișinevski, L. Răutu”, care se bucurau de mai multă încredere în ochii lui Stalin (Gh.Buzatu, op cit. p.255). „ Ana Pauker are la activ zeci de mii de victime(între care și pe soțul ei Marcel Pauker), agent sovietic și internaționalist, lichidat și el în cadrul „proceselor staliniste”), a căror moarte le-a decis-o indirect(Florin Mătrescu, op. cit. p.619). Și-a denunțat soțul considerându- l trozkist. Marcel Pauker a fost împușcat, iar moartea sa considerată o dovadă de loialitate ce a favorizat ascensiunea politică a soției sale la Kremlin (Gh.Buzatu, op. cit. p.295). „Ultimii ani din viață...i-a petrecut ca pensionară...Urna ei a fost depusă la Monumentul eroilor pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism, din Parcul Libertății (N. a. Acum, Parcul Carol) din București. Acest monument, el însuși un sacrilegiu, a fost ridicat exact pe locul Monumentului soldatului Necunoscut, care a fost mutat mai jos și a Muzeului militar dărâmat complet. După căderea lui Ceaușescu, cenușa Anei Puker a fost preluată de către familie și dusă, în 1990, în Israel”(Florin Mătrescu, op cit. p. 619).

Care monument al libertății, când Ana Pauker este chiar oponentul libertății și integrității teritoriale a României?! Care eroină?! A cui?! Pușcăriile gemeau de români, umiliți, torturați, lichidați!

Decembrie 1989- Decembrie 2016

După lovitura de stat din Decembrie 1989, România nu avea nici un fel de datorii externe, avea un plus de aproximativ patru miliarde dolari. I-au furat. Au lichidat economia României, valorând spre 200 miliarde dolari- au furat, au furat, au furat. Au transferat bogățiile subsolului, unor state străine, iar solul e în proces avansat de vindere unor străini, în urma unui program premeditat pus în practică după Decembrie 1989. Nu credem că Federația Rusă, moștenitoarea legală a URSS, le va acorda azil politic. Să fie siguri că li se va acorda dreptul la apărare, la tribunal!

Societatea Culturală București-Chișinău,
Gheorghe Gavrilă Copil,
președinte

Partidul Noi, Gertodacii!
(În curs de pregătire pentru legalizare)
Gheorghe Gavrilă Copil,
președinte
gheorghegavrilacopil@yahoo.com

Slide 1

[mazarini.files.wordpress.com/2011/12/arhiva ...](http://mazarini.files.wordpress.com/2011/12/arhiva...)

mazarini.files.wordpress.com
mazarini.files.wordpress.com/

mazarini.files.wordpress.com

